

Yalanlar Üzerine Kurulmuş Küresel Kuşatma

Hazırlayan: Gökhan Binzat

Sovyetler Birliği 1980'lerin sonunda askeri ve ideolojik karşı duruşundan vazgeçip Aralık 1991'de çöktüğünde, Soğuk Savaş'ın güvenlik sistemi ve dayandığı askeri politik temeller değişti. Değişim güvenliğe ilişkin yeni ve daha kapsamlı bir gündemi beraberinde getirdi ve tehdidin tanımı sadece askeri merkezli bir daire içinde kalmayarak daha geniş bir kapsamla formüle edildi. Doğu–Batı askeri karşılaşmasını inceleyen analizlerden ve sadece devletlerin barış ve güvenliğe tehdit oluşturabileceği anlayışından vazgeçilerek tehdit kaynakları çeşitlendirildi.¹

Devlet dışı aktörlerin tehdit kaynakları arasında yer almasıyla birlikte, Prusyalı devlet adamı General Karl von Clausewitz'in “*politika sadece devletlerin aracıdır ve savaş bir şekilde devletlerin politik faaliyetlerinin yansıması, politikanın bir başka biçimde devamıdır*” (Savaş Üzerine); Jean Jacques Rousseau'nun “*savaş insanın insanla değil, devletin devletle olan bir ilişkisidir*” (Toplum Sözleşmesi), varsayımına dayanan savaşın günümüzde tarafları, hedefleri ve yöntemleri değişti.²

Çağımızın yönetsel paradigması olan “demokrasi”nin ürünü bir takım yeteneksiz, aferist (işgüzar, işbirlikçi), oportünist (fırsatçı), egoist (bencil), popülist (halk yalakası) sıradan insanların hemen bütün ülkelerde politik güçleri ellerine geçirmesiyle, kaba güç kullanımı, yani savaş neredeyse ilk seçenek haline gelmeye başladı. Günümüzün savaşları, gerçekten masum insanları hedef alan bir cinayete dönüştü.³

Savaşların meşru bir zeminde sürdürebilmesi harp prensipleri⁴ arasında yer alan “uluslararası hukuka göre haklılık”, “uluslararası politik destek” ve “kamuoyu desteğine” bağlı

¹ Buzan, B., (1997), Rethinking Security after the Cold War, *Cooperation and Conflict*, 32(1), 5-28.

² Moseley, A, The Philosophy of War, *Internet Encyclopedia of Philosophy*, erişim: Mart 2015, <http://www.iep.utm.edu/war/>

³ Ercan, A. (2013, 1 Eylül), Dünya Barış Günü, *Edebiyat Galerisi*, erişim: Mart 2015, <http://edebiyatgalerisi.net/1-eyul-dunya-baris-gunu.html>

⁴ Günümüzde kabul gören harp prensipleri olarak: (1) uluslararası hukuka göre haklılık; (2) uluslararası politik destek; (3) kamuoyu desteği; (4) güvenlik/harp ortamının şekillendirilmesi; (5) inisiyatif; (6) nitelik üstünlüğü; (7) hedef ve (8) sahip olunan güç unsurlarının koordineli kullanılması sayılmaktadır.

olduğundan politik güçlerin toplumları savaşa sürüklemek için başvurabilecekleri tek seçenek bulunmaktadır; “*kamuoyunu şekillendirmek*”.

Goebbels’in hocası Edward L. Bernays “*kamuoyunun şekillendirilmesini*” (*Crystallizing Public Opinion*); bir konunun kamu ile ilişkilerini düzenlemekte kullanılan teknik ve teoriler bütünü olarak tanımlamıştır. Bu teori ve teknikler sosyoloji, sosyal psikoloji, ekonomi ve siyaset bilimleri ile gazetecilerin, sanatçıların, reklamcılarının vs. faaliyet alanı içerisinde belirli sorunlara cevap veren özel yeteneklerinden oluşmaktadır. Kamuoyunun şekillendirilmesi ve yönlendirilmesinde kullanılan araçlar arasında en önde gelen basın adeta modern dünyanın “*sinir sistemini*” oluşturmuş, modern toplumun karmaşık organizması onsuz hareket edemez olmuştur.⁵

Bir savaşta kamuoyu desteği (1) askeri müdahaleden elde edilmesi beklenen çıkarlar ile (2) askeri harekâtın başarılı olma olasılığı, (3) harekâtın maliyeti ve (4) siyasi liderler arasındaki uzlaşya bağlı olarak şekillenmektedir. Harp alanında ve iç siyasette gelişen olay ve koşullara bağlı olarak kamuoyunun askeri harekâta desteğinin elastik ve dinamik olduğu görülmektedir. Karmaşık bir kimyaya sahip kamuoyu desteği askeri kayıplara tahammül ile değişmekle birlikte, birbirine zıt sonuçlar doğurabilmektedir.⁶

Toplumu oluşturan bireylerin büyük bir kısmı siyasetle ve özellikle dış siyaset ile ilgilenmediğinden düşüncelerini olaylardan ziyade siyasi liderlerin gelişmelere ilişkin yorumlarından almaktadırlar. Medya siyasi gelişmeleri çoğunlukla liderlerin sözleriyle, resmi açıklamalarından pasajlar alarak vermektedir. Böylece verilmek istenen mesaj sadece açıklamanın yapıldığı platformla sınırlı kalmayarak toplumun geneline yayılmaktadır.⁷

Siyasi liderlerin çatışan görüşleri medyaya yansıdığına toplum da aynı çizgiler üzerinde ayrışmaktadır. Liderler -- *uzlaşi içinde* -- toplumun büyük bir kısmında önemli ulusal çıkarların elde edileceği konusunda bir algı yaratabilir, toplumca kabul gören değerlerin desteklendiği ve başarı beklentisinin yüksek olduğuna inandırabilirlerse, kamuoyunun ulusal

⁵ Edward L. Bernays (1923), *Crystallizing Public Opinion*, (New York – Liveright Publishing Corporation)

⁶ Larson, E.V., (1996), casualties and Consensus, The Historical Role of Casualties in Domestic Support for U.S. Military Operations, RAND Corporation, erişim: Mart 2015, http://www.rand.org/pubs/monograph_reports/MR726.html

⁷ Gershkoff, A. ve Kushner, S.,, Shaping Public Opinion: The 9/11-Iraq Connection in the Bush Administration’s Rhetoric, *Perspective and Politics*, Cilt 3, Sayı 3, Eylül 2005, erişim: Mart 2015, https://sgadaria.expressions.syr.edu/wp-content/uploads/2012/03/Iraq-article_Gershkoff_Kushner.pdf

çıkarlarla uyumlu riskleri ve kayıpları kabullenmesi sağlanabilmektedir.⁸ Kamuoyu desteği bu nedenle başarılı askeri bir harekât için en temel domino taşıdır.

Belirgin jeopolitik tehditler yok ise bir ordunun savaşa gönderilmesi için siyasi liderlerin uygulaya geldiği genel taktikler “*tehdidi abartmak*” (*threat inflation*) ve “*görevi küçültmek*” (*task deflation*) suretiyle hedefin kısa sürede ve çok az bir maliyetle elde edileceğine toplumu inandırmaktır.⁹ Amerikan halkına Irak’ın Kitle İmha Silahları ile ABD’nin güvenliğine yakın tehdit oluşturduğu¹⁰ ve Irak’a yönelik askeri harekâtın altı ayda bitirileceği söylenmiştir.¹¹

Medya “*içerik manipülasyonu*” ve “*konu çerçeveleme*” (*issue framing*) ile kamuoyunu şekillendirmektedir. Politik içerikte bir konunun toplumun önemli bir kısmınca kabul görecektir şekilde verilmesine “*konu çerçeveleme*” denilmektedir. Toplum genelinde problemin ne olduğunu, ne düşünülmesi gerektiğini, varsa çözümü belirleyecek şekilde konunun özünü yakalamayı amaçlar.

ABD’de 11 Eylül 2001’de gerçekleşen terör olaylarından sonra “*terörizm*”in uluslararası toplum tarafından kabul gören güçlü bir “*konu çerçevesi*” oluşturduğu, ABD’nin “*Terörle Savaşı*” (*War on Terror*) için uygun iklimi yarattığı görülmektedir. Dönemin ABD Başkanı George W. Bush 11 Eylül 2001’den 1 Mayıs 2003’e kadar konuşmalarında Eylül 2002’den sonra “*terör*”, “*bin Laden*” ve “*El Kaide*” ile birlikte “*Irak*”ı da telaffuz etmeye başladığında, “*Terörizmle Savaş*”ın genişleyerek “*Terörizmle Küresel Savaş*” (*Global War on Terror*)’a dönüştüğü görülmektedir.¹²

Afganistan ve Irak savaşlarından sonra “*Terörle Küresel Savaş*” sorgulanmaya başlanınca, İngiliz hükümeti Nisan 2007’de “*Terörle Savaş*” (*War on Terror*)’tan vazgeçtiğini¹³, ABD Savunma Bakanlığı da Mart 2009’da “*Terörle Küresel Savaş*” (*Global*

⁸ Larson, E.V., (1996), casualties and Consensus, The Historical Role of Casualties in Domestic Support for U.S. Military Operations, RAND Corporation, erişim: Mart 2015, http://www.rand.org/pubs/monograph_reports/MR726.html

⁹ Walt, S.M., (2012, 11 Ekim), How do you sustain public support for wars of choice?, *Foreign Policy*, erişim: Mart 2015, <http://foreignpolicy.com/2012/10/11/how-do-you-sustain-public-support-for-wars-of-choice/>

¹⁰ Reynolds, M., (2003, 29 Ocak), Bush Calls Iraq Imminent Threat, Los Angeles Times, erişim: Mart 2015, <http://articles.latimes.com/2003/jan/29/nation/na-bush29>

¹¹ Maddow, Rachel (2012), *Drift*, (New York -, Broadway Paperbacks).

¹² Gershkoff, A. ve Kushner, S., Shaping Public Opinion: The 9/11-Iraq Connection in the Bush Administration’s Rhetoric, *Perspective and Politics*, Cilt 3, Sayı 3, Eylül 2005, erişim: Mart 2015, https://sgadaria.expressions.syr.edu/wp-content/uploads/2012/03/Iraq-article_Gershkoff_Kushner.pdf

¹³ Reynolds, P., (2007, 17 Nisan), Declining use of ‘war on terror’, *BBC*, erişim: Mart 2015, http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/politics/6562709.stm

War on Terror)'ın “Denizaşırı İhtimaliyet Harekâtı” (Oversees Contingency Operation-OCO) olarak değiştirildiğini açıkladı.¹⁴

“Terörle Küresel Savaş” etkisini yitirdikten sonra, Libya’ya halkına acımasızca kuvvet kullanan gaddar bir diktatöre karşı “insanlığa karşı suç” çerçevesinde müdahale edildi. Ancak bu sefer vesayet (proxy) savaşı ile -- İngiliz özel kuvvetleri, İngiliz Askeri İstihbaratı 6. Kısım (Military Intelligence, Section 6-MI6) ve ABD’nin Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA)’ndan küçük grupların isyancıları desteklemesi ile -- Libya’nın “Balkanlaştırılması” ve “başarısız devlete”¹⁵ dönüştürülmesi sağlandı. Suriye’de ayrı bir vesayet (proxy) savaşı Esat rejimine karşı başlatılmışken, yine “insani yardım” çerçevesinde askeri müdahalede bulunulmak istendiğini görüyoruz.

Batının bu kirli savaşlardaki yalanları ve sahte delilleri, medyanın bu sahte ürünleri pazarlamadaki başarısı detaylara inilince daha net görülebilmektedir.

Afganistan Karmaşası:

11 Eylül 2001 tarihinde El-Kaide tarafından kaçırılan uçakların Amerika Birleşik Devletleri’ndeki iki farklı hedefe intihar saldırısı düzenlemesiyle gerçekleşen bir dizi terör olayının ardından ABD liderliğinde “Terörle Savaş” (War On Terror) veya “Terörle Küresel Savaş” (Global War on Terror) başlatıldı.

11 Eylül saldırılarının ardından 29 Eylül 2001’de Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK) 1373 sayılı kararı ile bütün devletlerden terörist eylemlerin finansmanını engellenmeleri, devletlere terörizmle mücadelede işbirliği yapmaları çağrısında bulunarak, terörizm konusunda var olan uluslararası anlaşmalara taraf olmalarını istedi. Kararda 11 Eylül saldırılarına karşı devletlerin askeri güç kullanabileceklerine ilişkin bir ifade olmamasına rağmen Washington yönetimi;

- Saldırının El Kaide üyesi 19 terörist tarafından gerçekleştirildiğini,
- Eylemlerin talimatını Afganistan’da bulunan El Kaide lideri Osama bin Laden’in verdiği,
- Afganistan’ı kontrol eden Taliban, Osama Bin Laden’i ABD’li yetkililere vermeyi kabul etmediğinden ABD’nin Afganistan’a saldırılması gerektiğini savunmuştur.

¹⁴ Wilson, S. ve Kamen, A., (2009, 25 Mart), ‘Global War on Terror’ Is Given New Name, *The Washington Post*, erişim: Mart 2015, <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2009/03/24/AR2009032402818.html>

¹⁵ Başarısız Devlet (Failed State): Egemen devletin temel şartlarını sağlayamayan ve sorumluluklarını yerine getiremeyen devletlerdir. Genellikle ülkenin büyük bir kısmında fiilen kontrolü kaybetmiş, uluslararası toplum ile ilişkiler tesis edemeyen, kamusal hizmetleri veremeyecek derecede etkisiz ve zayıf bir merkezi hükümetin mevcut olduğu, yolsuzluk ve suçun yaygınlaştığı, zorunlu göçün yaşandığı, ekonomik çöküş içinde bulunan devletlerdir.

Gerçekte, Osama bin Laden saldırılarla ilgisi olduğu yönündeki iddiaları reddetmişti. Uçakları kaçıran 19 kişi Afganistan vatandaşı olmadığı gibi, 11 Eylül saldırılarından sonra ABD yakın bir silahlı saldırı tehdidi altında da değildi. Meşru müdafaanın olabilmesi için *“başka bir çareye olanak ve müzakereye zemin bırakmayacak derecede yakın ve büyük bir tehdidin mevcudiyeti”* gerektiği halde ABD yönetimi; *“11 Eylül saldırılarına karşılık vermek üzere gerekli tüm adımların atılması konusunda Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’nin vize verdiğini”*, Amerikan askerinin uluslararası meşruiyetin bayrağı altında Afganistan’da savaşağını ilan etti.

11 Eylül’den iki hafta sonra ABD Dışışleri Bakanı Colin Powell, yakın zamanda Osama bin Laden’in terör saldırılarıyla ilişkisini kesin olarak kanıtlayacak dokümanların kamuoyuyla paylaşılacağını açıklamıştı, ertesi gün gizlilik gerekçe gösterilerek bundan vazgeçildi.¹⁶

Bir hafta sonra İngiltere Başbakanı Tony Blair 11 Eylül 2001 saldırılarını planlayan, uygulatan Osama bin Laden, El Kaide ve terörist şebekesinin elebaşları ile ilgili bir dokümanı; *“Bu doküman bir mahkemede Osama bin Laden’e dava açılabilir kanıtları sağlama iddiasında değildir.”* kaydı ile paylaştı.¹⁷ Yani kanıtlar savaşa girmek için yeterli, ancak mahkemede yargılamak için yetersizdi. BBC’nin bir haberinde *“Osama bin Laden’i 11 Eylül saldırıları ile doğrudan ilişkilendirilecek kamuoyuna açık bir delil mevcut olmadığının”* altı çizilerek dokümanın yetersizliğine işaret edildi.¹⁸

Osama bin Laden 11 Eylül saldırılarından sorumlu tutulmasına rağmen ABD’nin Federal Soruşturma Bürosu (*Federal Bureau of Investigation-FBI*)’nun *“Aranan Teröristler”* listesinde de yoktu. Federal Soruşturma Bürosu (*FBI*) *“kayıtlarında Osama bin Laden’i ilişkilendirecek sağlam bir delil mevcut olmadığını”* açıkladı.¹⁹

Ekim 2001’de bombardıman başladığında, Taliban *“ABD’nin bombardımanı kesmesi ve suçlu olduğunu gösteren delilleri vermesi halinde Osama bin Laden’i üçüncü bir ülkeye teslim etmeyi kabul edeceğini”* bildirdi. Dönemin ABD Başkanı George W. Bush; *“Suçlu ya da*

¹⁶ Griffin, D.,R.,(2010, 25 Haziran), Did 9/11 Justify the War in Afghanistan?, *Global Research*, erişim: 25 Mart 2015, <http://www.globalresearch.ca/did-9-11-justify-the-war-in-afghanistan/19891>

¹⁷ *The case against bin Laden*, (2001, 4 Ekim), BBC, erişim: Mart 2015, http://www.bbc.co.uk/radio4/today/reports/archive/international/bin_laden.shtml

¹⁸ *The investigation and the evidence*, (2001, 5 Ekim), BBC, erişim: Mart 2015, <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/1581063.stm>

¹⁹ Haas, E., (2006, 18 Haziran), FBI, says ‘No Hard Evidence Connecting Bin Laden to 9/11’, *Information Clearing House*, erişim: Mart 2015, <http://www.informationclearinghouse.info/article13664.htm>

suçsuzu tartışmanın yeri olmadığını, Osama bin Laden'in suçlu olduğunu bildiklerini" belirterek işbirliği çağrısını geri çevirdi.²⁰

Bazı kaynaklarda 11 Eylül saldırılarından iki ay önce Afganistan'ın işgalinin planlandığı yönünde bilgiler yer aldı. İşgal kararının arkasında UNOCAL (*Union Oil Company of California*)'ın önerisi üzerine Hazar Denizi'nden çıkarılan petrol ve gazı Afganistan ve Pakistan üzerinden Hint Okyanusu'na ulaştıracak boru hattını uzun dönemde destekleme planının bulunduğu, projenin Sovyetlerin 1989'da bölgeden çekilmesinin ardından 1990'larda ateşlenen iç savaş nedeniyle gerçekleştirilemediği belirtiliyor.

Medyada yer alan bilgilere göre, 1990'ların ortalarında ABD hükümeti Taliban'ı sahip olduğu askeri gücüyle ülkeyi bir araya getirip, istikrarı sağlayabileceği umuduyla desteklemiş, böylece boru hattının güvenliğinin sağlanabileceğini düşünmüştü. Bill Clinton'ın başkanlığı döneminde ABD Taliban'dan vazgeçti ve George W. Bush yönetimi iktidara geldiğinde Taliban'a son bir şans verildi.

Berlin'de Temmuz 2001'de yapılan dört günlük bir toplantıda Taliban'dan ABD'ye yakın gruplar ile güç birliği yaparak ulusal birliği sağlaması ve bir hükümet kurması istendi. Bu toplantıda ABD'li temsilcilerin; *"Ya bizim altın halı teklifimizi ya da bizim halı bombardımanımızı kabul edersiniz"* sözleriyle karşı tarafı tehdit ettikleri ifade edilmektedir.²¹

Teklifin Taliban yönetimi tarafından reddedilmesinin ardından ABD yetkilileri dönemin Pakistan Dışişleri Bakanına *"Afganistan'a yönelik askeri operasyonun kar yağmadan en geç Ekim ayının ortasında başlayacağını"* söylemiş, 11 Eylül saldırılardan sonra ABD ordusu 7 Ekim 2001'de Afganistan'a saldırarak şekilde harekete geçmiştir.²²

11 Eylül terör olaylarında ABD'ye Afganistan saldırmamıştı, 11 Eylül'den sonra da Afganistan'ın yakın bir silahlı saldırı tehdidi altında değildi. Bu yüzden meşru müdafaa söz konusu olamazdı. Ayrıca BMGK kararları (1368 ve 1373) askeri güç kullanımına izin vermiyordu. Afganistan'ın işgalinde gereklilik ve orantılılık ilkelerine aykırı hareket edildiği, gerçekte terörizmin değil, bir ülke ve egemenliğinin hedef alındığı görüldü. Sonuç olarak ABD'nin Afganistan'ı işgali uluslararası hukuka göre meşru değildi. Kamuoyu aldatılarak haklı bir savaş sürdürüldüğü algısı yaratılmaya çalışılmış, medya da üzerine düşen görevi yapmıştı.

²⁰ Bush rejects Taliban offer to hand bin Laden over, (2001, 14 Ekim), *The Guardian*, erişim: Mart 2015, <http://www.theguardian.com/world/2001/oct/14/afghanistan.terrorism5>

²¹ Godoy, J., (2001, 20 Kasım), US policy on Taliban influenced by oil –authors, *Asia Times*, erişim: Mart 2015, <http://www.atimes.com/c-asia/CK20Ag01.html>

²² Griffin, D.,R.,(2010, 25 Haziran), Did 9/11 Justify the War in Afghanistan?, *Global Research*, erişim: 25 Mart 2015, <http://www.globalresearch.ca/did-9-11-justify-the-war-in-afghanistan/19891>

Aşağıda 28 Temmuz 2008 tarihli Time dergisinin kapağı görülmektedir. Kapakta “Afganistan / Haklı Savaş” yazıyor.

Irak Dosyaları:

Kitle imha silahlarına sahip olduğu ve El Kaide'yi desteklediği gerekçeleriyle Saddam Hüseyin rejimini değiştirmeyi amaçlayan Irak Savaşına gelince, belirlenen politikaya uygun olarak bilgi kirliliği yaratıldığı ve ardından savaşa gidildiği anlaşılmaktadır. Elde edilmiş veriler Anglofon ülkelerin deyimiyle “a smoking gun” yani tartışmasız delil olarak sunuldu.

İngiltere’de ortaya çıkan bir memorandum Irak’ın işgali için kamuoyu oluşturmak amacıyla Washington’un, Londra’nın yardımıyla bir seri yalan ürettiğini gün yüzüne çıkardı.

Bu yalanların en büyüğü Tony Blair’in “Irak Dosyası” (Iraq Dossier)’dır. Bu dosya yabancı kaynaklarda “Dodgy Dossier” (Şüpheli Dosya) veya “February Dossier” (Şubat Dosyası) adıyla anılmaktadır. Dosyada Irak’ın işgaline yönelik kamuoyu desteğini almak için gerekçeler sıralanmıştı.²³

Irak’ın kitle imha silahlarına ilişkin bilgiler içeren “Irak’ın Gizlenme Aldatma ve Yıldırma Altyapısı” adıyla hazırlanan doküman, 3 Şubat 2003’te Blair’in İletişim ve Strateji Direktörü Alastair Campbell tarafından gazetecilere dağıtıldı. İngiliz Hükümetinin 24 Eylül 2002’de Irak’ın Kitle İmha silahları ile ilgili olarak yayımlanmış olduğu “Eylül Dosyası” (September Dossier) ile birlikte Irak’ın 2003’te işgaline meşruiyet kazandırmak amaçlanmıştı.

²³ The Lie of The Century, What Really Happened, erişim: Mart 2015, <http://whatreallyhappened.com/WRHARTICLES/lieofthecentury.php>

Hâlbuki 11 Eylül olaylarından yedi ay önce Kahire’de Başkan George W. Bush’un ulusal güvenlik danışmanı Condoleezza Rice, Saddam Hüseyin’in kitle imha silahları konusunda herhangi bir yetenek geliştirmediğini, komşularına konvansiyonel güç kullanabilecek durumda olmadığını ifade etmişti.

Şubat 2003’te yayınlamış olan “*Şüpheli Dosya*”da bir Iraklı akademisyenin “*Middle East Review of International Affairs*” (MERIA) isimli derginin Eylül 2002 sayısında yayımlanmış olan “*Irak’ın Güvenlik ve İstihbarat Ağı: Bir Rehber ve Analiz*” (*Iraq’s Security and Intelligence Network: A Guide and Analysis*) çalışmasından altı paragraf alınmıştır.

“*Saddam’ın Özel Güvenlik Organizasyonu*” konusundaki bu altı paragraf hatalarıyla birlikte kopya edilmiş, iddia edilen delilleri güçlendirmek amacıyla orijinal metinde bazı değişiklikler (“*Irak’taki yabancı elçiliklerin gözetlenmesi*”, “*Irak’taki yabancı elçiliklere yönelik casusluk faaliyeti yürütülmesi*” ve “*düşman yönetimlere karşı terörist oluşumların desteklenmesi*” ilave edilmesi gibi) yapılmıştır.

Brifing dokümanının başlangıç paragrafında bilgilerin istihbarat materyali de dâhil birkaç kaynaktan alındığı ifade ediliyordu. Dönemin İngiltere Başbakanı Tony Blair ve ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell dokümanın ileri istihbarat ve araştırma kalitesinde olduğunu belirttiler.²⁴

Bu sahte materyalin kamuoyunun desteğini almak için yeterli olmadığı anlaşıncı bu defa “*mobil biyolojik silah laboratuvarları*” iddiası ortaya atıldı. Medyada aşağıdaki fotoğraf sözde biyolojik kitle imha silahı üreten mobil sistemin bir parçası olarak servis edildi.

Colin Powell’in BMGK’da Irak’ın “Mobil Biyolojik Silah Laboratuvarı” olarak sunduğu aslında İngiltere’nin Irak’a satmış olduğu meteoroloji balonu şişirme kompresörü

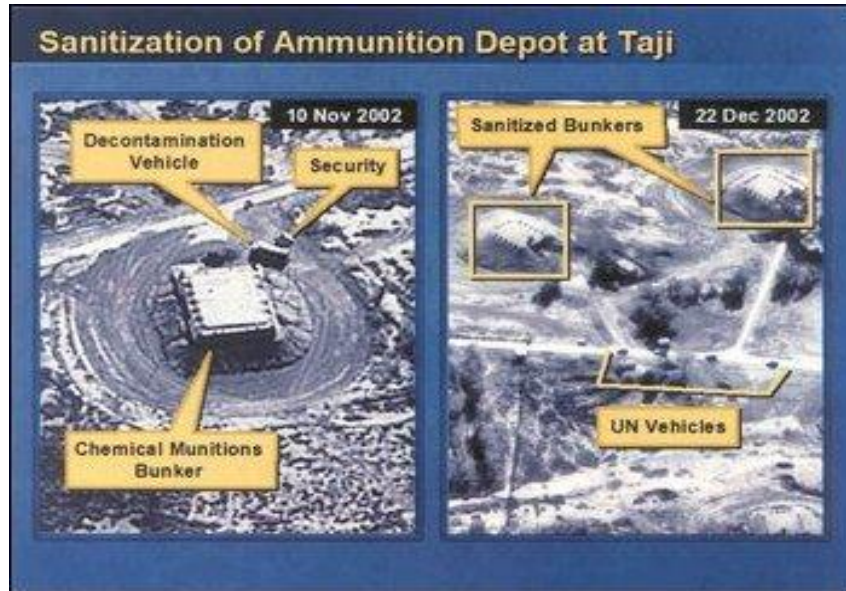
²⁴ Iraq Dossier (2013, 10 Haziran), *Wikipedia*, erişim: Mart 2015, http://en.wikipedia.org/wiki/Iraq_Dossier

İşgalden önce Almanya'ya iltica etmek isteyen Rafid Ahmed Alwan al-Janabi isimli bir Iraklı, Almanya Federal Haber Alma Servisi (*Bundesnachrichtendienst-BND*)'ne muhbirlik yapmış Saddam Hüseyin'in kamyonlarda biyolojik silah depoladığını söylemişti; ancak BND bu bilgiyi inandırıcı bulmadı. ABD Irak'a saldırmadan önce muhbirin şahitliğini istediğinde BND güvenilir bir kaynak olmadığını ABD'nin Merkezi İstihbarat Teşkilatı (*Central Intelligence Agency-CIA*)'na bildirdi ama Alman istihbaratının uyarılarını dikkate alan olmadı. İşgalden sonra gerçekler tüm çıplaklığıyla ortaya çıkınca Alwan al-Janabi yalan söylediğini itiraf etti.²⁵

Tezgâhın baş aktörlerinden biri, mobil biyolojik silah üreten sistemlerin fotoğraflarını 5 Şubat 2003'te Birleşmiş Milletler'de sunan dönemin ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell'dır. Basında fotoğrafı yayınlanan sistemin bir süre sonra meteoroloji balonlarında kullanılan hidrojen gazı jeneratörleri olduğu ortaya çıktı. Jeneratörler bir İngiliz firması tarafından üretilmiş, Irak'a satılmış.

Birleşmiş Milletlere bunun dışında başka yanıltıcı bilgiler de verildi:

- Irak'ın sadece uranyum zenginleştirme santrifüjlerinde kullanılan özel alüminyum tüpler satın aldığı iddia edilmişti, işgalin ardından Irak'ta ne santrifüj, ne alüminyum tüpler, ne de başka bir nükleer silah sistem ve elemanı bulunabildi.
- Bir fotoğrafa dayanarak “*Dekontaminasyon Araçları*” (*zararlı maddelerden arındırma araçları*) bulunduğu iddia edilmişti, işgalden sonra Birleşmiş Milletler denetçileri bunların itfaiye istasyonu ve itfaiye araçları olduğunu tespit etti.

Colin Powell'in BMGK'da Irak'ın “Kimyasal Silah Deposu ve Temizlenme Aracı” olarak sunduğu gerçekte Taji'de bulunan itfaiye istasyonu

²⁵ Zischler, P. ve Mann, S. (Yapımcı), Bittner, M (Yönetmen) (Kasım 2014) *War of Lies* (Baden-Württemberg – Fimakademie).

- Irak'ın batısında palmiye ağaçları örtüsünde roket ve füze atıcılarının gizlendiği, Iraklıların elinde 8,500 litre Antraks yani Şarbon ajanı bulunduğu ileri sürülmüştü, işgal sonrasında bunların hiç biri bulunamadı.
- 122 mm'lik harp başlıklarının kimyasal silah atmak için kullanıldığı iddia edilmişti, işgal sonrasında harp başlıklarının kimyasal herhangi bir ajan taşımadığı tespit edildi.
- Irak'ta uzun menzilli SCUD füzeleri bulunduğu ileri sürülmüştü, Irak'ta SCUD füzesi bulunamadı.
- Saddam'ın Osama Bin Laden tarafından desteklendiğini kanıtlayan bir bant kaydı bulunduğu iddia edilmişti, bandın deşifresinden Osama'nın Saddam'a beddua ettiği ortaya çıktı.
- Birleşmiş Milletler (BM) sunumunda ayrıca casus uçakların çekmiş olduğu fotoğraflar kanıt olarak gösterildi. Fotoğraflarda belli belirsiz beyaz lekeler üzerinde Saddam'ın kitle imha silah laboratuvar ve depoları işaretlenmişti, fotoğraflardaki beyaz lekelerin gerçekte ne olduğu ortaya çıkarılamadı ama işgalden sonra yapılan incelemelerde buralarda laboratuvar ve depo olmadığı anlaşıldı.
- Başkan George W. Bush'un ulusa sesleniş konuşmasında kanıt olarak sunduğu, Irak'ın Nijer'den tonlarca "Sarı Kek" olarak bilinen uranyum oksit aldığına ilişkin diplomatik yazışmanın da sahte olduğu Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (*International Atomic Energy Agency - IAEA*) tarafından ortaya çıkarıldı. Sahteciliğin en kötü örneklerinden biri olan belgeyi İtalyan Askeri İstihbarat Güvenlik Servisi (*Servizio per le Informazioni e la Sicurezza Militare - SISMI*)²⁶ ele geçirmişti. Nedense, İtalyan istihbarat servisi dokümandaki isim ve imzanın kime ait olduğunu araştırmak gereğini bile duymamış.²⁷
- Irak'ın elinde dört ton VX sinir gazı bulunduğu belirtilmişti, bulunan numunelerin ABD'nin test için bıraktığı örnekler olduğu ortaya çıkınca, Birleşmiş Milletler denetçileri Irak'ın sahip olduğu harp başlıklarına ABD tarafından bırakılan örneklerin bulaşmış olabileceğinden şüphelendi. BM denetçileri araştırma yapamadan nasıl olduysa deliller yok oldu.²⁸

Her biri sahtekârlık, hile ve yalan örneği bu çalışmalar kamuoyunu aldatmak maksadıyla üretilmişti, Afganistan ve Irak savaşlarının terörizmle ve kitle imha silahları ile

²⁶ SISMI 1 Ağustos 2007'de istihbarat reform çalışmaları kapsamında "Dış İstihbarat ve Güvenlik Servisi" (*Agenzia Informazioni e Sicurezza Esterna – AISE*) olarak değiştirilmiştir.

²⁷ Random, J., (2011, 30 Aralık), The Lies of War, Leaving Iraq Remembering Vietnam, Information Clearing House, erişim: Mart 2015, www.informationclearinghouse.info/article30115.htm

²⁸ *The Lie of The Century* (b.t), What Really Happened, erişim: Mart 2015, <http://whatreallyhappened.com/WRHARTICLES/lieofthecentury.php>

ilgisi yoktu. Amacı ABD'nin açık uçlu savaşıla küresel hegemonyasını sürdürmek ve önemli petrol kaynaklarının kontrolünü ele geçirmekti.

Libya'nın Talanı:

Terör söylemleri etkisini kaybetmeye başlayınca, Libya'ya askeri müdahale için başka gerekçeler arandı. Koalisyon kuvvetlerinin Libya'daki hava saldırıları 40 yıldır hüküm süren gaddar bir diktatöre karşı sivil halkı korumak amacıyla gerçekleştirilen “*insani bir müdahale*” olarak yansıtıldı.²⁹

İnsan Hakları İzleme Örgütü (*Human Rights Watch*); 15 Şubat 2011'de Bingazi'de başlayan Kaddafi karşıtı gösterilere katılan isyancıların daha iyi bir gelecek isteyen barışçı protestocular olduğunu, BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği binlerce insanın Kaddafi tarafından öldürüldüğünü iddia ederek, sivillerin korunması için uluslararası müdahale çağrısında bulundu. İtalyan Dışişleri Bakanlığı'ndan binden fazla sivilin Şubat ayında yaşanan çatışmalarda öldürüldüğü, bilginin güvenilir kaynaklardan elde edildiği açıklaması yapıldı.

Yönetime karşı isyancı grupların bir araya gelmesiyle, 27 Şubat 2011'de muhalif bir yönetim olarak Ulusal Geçiş Konseyi (*National Transition Council-NTC*) kuruldu. Ulusal Geçiş Konseyi'nin yönetim kurulu başkanlığına, daha önce ülkedeki ekonomik büyümeyi ve yabancı yatırımları artırmak üzere yetkilendirilmiş Ulusal Ekonomik Kalkınma Kurulu Başkanlığını (2007-2011) yapmış olan, Mahmut Jibril el Warfally getirilerek, dünyaya yeni Libya yönetiminin yabancı yatırım ve özelleştirmeye göz kırptığı mesajı verildi. Wikileaks belgelerinden Libya'daki ABD büyükelçisi Gene Cretz'in, Washington'a 2009'da Mahmut Jibril'in desteklenmesini önerdiği ortaya çıktı. Jibril'in başkanlığındaki Ulusal Geçiş Konseyi kurulmasının hemen ardından Birleşmiş Milletler'den uçuşa yasak bölge ilan etmesi ve Kaddafi kuvvetlerine karşı hava saldırısı düzenlenmesini talep etti.

Hava harekâtı başlamadan önce Rusya Federasyonu uydu istihbaratına dayanarak Libya'da uçak ve helikopterlerden sivil halka ateş açılmadığını, medyada yer alan sivil halka yönelik saldırıların hiçbir zaman gerçekleşmediğini BM'e bildirdi.³⁰

Bu arada gazetelerde “*sekiz yaşındaki çocuklara ailelerinin gözü önünde Kaddafi güçleri tarafından tecavüz edildiği, Kaddafi'nin tecavüz olaylarını artırmak için birliklerine Viagra dağıttığı*” yazıldı, isyancılar ile hükümet kuvvetleri arasındaki çatışmalar batılı medya

²⁹ Cizmeci, B.,E., (2014, 27 Ocak), Türk medyası bu oyuna hep geliyor, *OdaTv*, erişim: Mart 2015, <http://www.odatv.com/n.php?n=-turk-medyasi-bu-oyuna-hep-geliyor--2701141200>

³⁰ Marshall, A.,G., (2011, 26 Ağustos), Lies, War, and Empire: NATO's “Humanitarian Imperialism” in Libya, *Andrew Gavin Marshall*, erişim: Mart 2015, <http://andrewgavinmarshall.com/2011/08/26/lies-war-and-empire-nato%E2%80%99s-%E2%80%9Chumanitarian-imperialism%E2%80%9D-in-libya/>

tarafından katliam olarak servis edildi. Kaddafi'nin Bingazi dışında hazır beklettiği tanklar ve Afrikalı paralı askerler ile isyancıları bastıracağı, savaş uçaklarının isyancıları bombaladığı haberleri süratle yayıldı.

Bir yandan da Libya Devlet Başkanı Kaddafi hakkında karalama kampanyaları başlatıldı. Kaddafi'nin seks köleleri ile ilgili bir belgesel İngiliz BBC4 kanalında, "*Deli Köpek-Kaddafi'nin Gizli Dünyası*" adıyla yayınlandı. Türk basınında da kimi gazetelerde Kaddafi'nin seks köleleri, genç kızların jinekolojik muayeneleri ve hamile kalanlar için özel kürtaaj odaları gibi ayrıntılara yer verildi.³¹

Libya'daki Uluslararası Af Örgütü; Kaddafi'nin Afrikalı paralı askerlerinin Alt Sahara bölgesinden Libya'ya çalışmak üzere kaçak olarak göç eden kişiler olduklarını; "*uçakların ve helikopterlerin kalabalıklara karşı kullanıldığına yönelik bilgi bulunulmadığını, protestocular tarafından toplanan fişek kovanlarının Kalaşnikov ve benzer kalibredeki silahlara ait olduğunu*", isyanın ilk günlerinde çatışmalarda Bingazi'de 100 – 110 kişinin, Baida'da 59 – 64 kişinin öldürüldüğünü, ölenler arasında Kaddafi yanlılarının da bulunduğunu; göstericilerin silahsız olmadığını ve ellerindeki silahların masum insanların öldürülmesinde kullanıldığı yönünde işaretler bulunduğunu açıkladı.³²

17 Mart 2011'de Libya'da "*insanlığa karşı suç*" teşkil edebilecek çatışmanın durması ve derhal ateşkesin tesis edilmesi için Güvenlik Konseyi, ülkenin hava sahasındaki uçuşların yasaklanması – *uçuşa yasak bölge ilanı* – ile Kaddafi rejimi ve destekçilerine yaptırımların artırılması kararını aldı.³³ Kararın ardından, 19 Mart 2011'de koalisyon güçlerinin Libya'ya hava harekâtı başladı. ABD'nin insansız hava araçları saldırılarda kullanıldı. Katar, Fransa, İngiltere ve bazı doğru Avrupa ülkelerinin özel kuvvetleri lojistik unsurları, ileri hava kontrolörleri ve hasar kıymetlendiricileri ile isyancılara örtülü destek sağladı. Yabancı askeri danışmanlar isyancılara gerçek zamana yakın istihbarat desteği verdi.

Dönemin ABD Savunma Bakanı Robert Gates ve Genelkurmay Başkanı Oramiral Mike Mullen'a "*Gerçekten kendi halkına karşı havadan silah kullandığı konusunda elinizde kanıt var mı? Bu konuda raporlar var ancak bağımsız olarak elde edilen teyit edici bilgi var mı? Varsa ne ölçüde?*" sorusu yöneltildiğinde ABD Savunma Bakanı Gates, "*basında yer alan*

³¹ Cizmeci, B.,E., (2014, 27 Ocak), Türk medyası bu oyuna hep geliyor, *OdaTv*, erişim: Mart 2015, <http://www.odatv.com/n.php?n=-turk-medyasi-bu-oyuna-hep-gelir--2701141200>

³² Marshall, A.,G., (2011, 26 Ağustos), Lies, War, and Empire: NATO's "Humanitarian Imperialism" in Libya, *Andrew Gavin Marshall*, erişim: Mart 2015, <http://andrewgavinmarshall.com/2011/08/26/lies-war-and-empire-nato%E2%80%99s-%E2%80%9Chumanitarian-imperialism%E2%80%9D-in-libya/>

³³ Resolution 1973 (2011), *United Nations Security Council*, erişim: Mart 2015, http://www.nato.int/nato_static/assets/pdf/pdf_2011_03/20110927_110311-UNSCR-1973.pdf

haberleri gördüklerini ancak teyit edecek bilgi bulunmadığını” söyledi, Oramiral Mullen “Doğru... Elimizde teyit edici bir bilgi yok” dedi.³⁴

ABD’nin önemli Think Tank kuruluşlardan Dış İlişkiler Konseyi (*Council on Foreign Relations-CFR*) Başkanı, ABD Dışişleri Bakanlığının Politika Planlama Dairesi eski başkanı Richard Haas, Nisan 2011’de; “*ABD silahlı kuvvetlerinin Libya’ya girmesini desteklemediğini, geniş çaplı katliamlar ile soykırıma ilişkin delilleri ikna edici bulmadığını*” ifade etti.

Libya yönetimi ateşkes için temas kurmaya çalışmışsa da çağrıları ciddiye alınmadı, koalisyon kuvvetlerine ait uçaklar isyancıları desteklemek üzere harekât icra ederken, NATO deniz unsurları Kaddafi’ye karşı tek taraflı abluka uyguladı. Libya’ya ait tüm mali varlıklar dondurularak Libya’nın savaş ve ihtiyaç malzemelerini alması imkânsız hale getirildi.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK)’nin 1973 sayılı Libya’da uçuşa yasak bölge ilan eden kararında yabancı kuvvetlerin ülkede bulundurulması direkt olarak yasaklanmışsa da İngiliz özel kuvvetleri ve İngiliz Askeri İstihbaratı 6. Kısım (*Military Intelligence, Section 6-MI6*) ile ABD’nin Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA)’ndan küçük gruplar; istihbarat toplamak ve kuşatılmış isyancılarla temas kurmak ve keşif yapmak üzere, Libya’da birkaç hafta Kaddafi’nin ordusuna kan kaybettirmek amacıyla görev yaptılar. BMGK’nin 1973 sayılı uçuşa yasak bölge ilanından önce bile aslında barış için bir plan yapılmamış, savaş tek seçenek olarak görülmüştü.

İsrail’in askeri istihbarat yayını “*DEBKAFile*” sitesine göre harekât, günler öncesinden Temmuz 2010’da Fransa ve ABD arasında planlanmıştı. Libya’ya gönderilen kuvvetler için harekât konsepti bile hazırlanmıştı.³⁵

Kaddafi petrol üretim ve fiyatlarını belirleyebilmek için Libya’nın sahip olduğu petrole ulusal şirketler ya da kamunun sahip olması gerektiğini Ocak 2009’dan itibaren dillendirmeye başlayınca, piyasada petrolü toplayan ve Libya’da önemli yatırımları bulunan ConocoPhilips, Marathon Oil, Occidental Petroleum, Amerade Hess ve Royal Dutch Shell rahatsız olmuş ve Libya’dan çıkış yolunu aramaya başlamışlardı. Libyalı yetkililerin sözleşme anlaşmalarını oldukça zorlaştırdığından, para kazanmanın neredeyse imkânsız olduğundan

³⁴ *Haber Bülteni*, (2011, 1 Mart), ABD Savunma Bakanlığı, erişim: Mart 2015, <http://www.defense.gov/transcripts/transcript.aspx?transcriptid=4777>

³⁵ Marshall, A.G., (2011, 26 Ağustos), Lies, War, and Empire: NATO’s “Humanitarian Imperialism” in Libya, Andrew Gavin Marshall, erişim: Mart 2015, <http://andrewgavinmarshall.com/2011/08/26/lies-war-and-empire-nato%E2%80%99s-%E2%80%9Chumanitarian-imperialism%E2%80%9D-in-libya/>

yakınıyorlardı.³⁶ Libya'nın diplomatik kurallara uymadığı gerekçesiyle Amerikalı bir diplomatı 7 Kasım 2010'da sınır dışı etmesi bardağı taşıran son damla oldu.³⁷

Şubat 2011'de savaş başladığında Kaddafi'nin Batılı arkadaşları da ona sırtını döndü, Kaddafi ailesi ile hem başbakan hem de görevi bıraktıktan sonra JP Morgan'da çalıştığı dönemde gölgeli ilişkiler tesis etmiş olan Tony Blair'in ofisinden; "*Tony Blair'in Libya devleti, Libya Yatırım Otoritesi, Libya şirketleri ya da Kaddafi ailesinin herhangi bir üyesi ile herhangi bir ticari ya da danışmanlık ilişkisi olmamıştır*" açıklaması yapıldı.

Avrupa ve Kuzey Amerika'nın iş dünyası Ağustos 2011'de Libya'ya geri dönmek üzere harekete geçerek, yıkılmış ülkenin yeniden inşasından pay alabilmek için rekabete girdi. Böylece ülkenin kaynak ve zenginliklerini yağmalamak üzere Batılı ülkelerin Afrika'ya doğru yeni bir akını başladı.³⁸

20 Ekim 2011'de Sirte düştü ve Kaddafi isyancılar tarafından öldürüldü.

"Özgürleştirilen Libya"nın Ulusal Geçiş Konseyi; İtalya, Fransa, İngiltere ve ilgili ülkelerin petrol firmaları ile sorun bulunmadığını, Rusya Federasyonu, Çin Halk Cumhuriyeti ve Brezilya ile politik sorunlar mevcut olduğunu açıkladı. Tabii ki bu ülkeler Kaddafi yönetimine karşı uygulanan acımasız yaptırımları desteklemeyen ülkelerdi.³⁹

Ancak Kaddafi rejiminin yıkılmasının arkasındaki gerçek neden sadece ülkenin sahip olduğu petrol kaynakları değildi. Kaddafi % 100'ü devlete ait Libya Merkez Bankası aracılığıyla Batı'nın bankacılık sisteminden bağımsız hareket etmeye başlamış, ABD'nin Afrika Komutanlığı (*U.S. Africa Command - AFRICOM*)'nın Afrika'da askeri varlığını genişletmesine direnmişti. Petrolü ABD doları yerine altın Dinarla satmayı planlamıştı ki bu Batının bankacılık sisteminin ve ABD ekonomisinin çökmesine neden olurdu. Libya'ya müdahale edilmesinin arkasındaki gerçek neden buydu. Irak'ın işgalinin ardındaki gerekçe de aynıdır.⁴⁰

³⁶ Taylor, J., (2011, 24 Ağustos), Dash for profit in post-war Libya carve-up, *The Independent*, erişim: Mart 2015, <http://www.independent.co.uk/news/business/news/dash-for-profit-in-postwar-libya-carveup-2342798.html>

³⁷ Lowe, C., (2010, 7 Kasım), Libya orders U.S. diplomat to leave, *Reuters*, erişim: Mart 2015, <http://uk.reuters.com/article/2010/11/07/libya-usa-diplomat-idUKLDE6A60FC20101107>

³⁸ Taylor, J., (2011, 24 Ağustos), Dash for profit in post-war Libya carve-up, *The Independent*, erişim: Mart 2015, <http://www.independent.co.uk/news/business/news/dash-for-profit-in-postwar-libya-carveup-2342798.html>

³⁹ Marshall, A.G., (2011, 26 Ağustos), Lies, War, and Empire: NATO's "Humanitarian Imperialism" in Libya, *Andrew Gavin Marshall*, erişim: Mart 2015, <http://andrewgavinmarshall.com/2011/08/26/lies-war-and-empire-nato%E2%80%99s-%E2%80%9Chumanitarian-imperialism%E2%80%9D-in-libya/>

⁴⁰ Perkins, J., (2011, 19 Nisan), Libya: It's not About Oil, It's About Currency and Loans, *JohnPerkins.org*, erişim: Mart 2015, <http://www.johnperkins.org/libya-its-not-about-oil-its-about-currency-and-loans/>

Sonuç olarak; yabancı bir ülkeye karşı yalanlar üzerine bir savaş açılmış, isyancılar organize edilmiş, yönlendirilmiş ve silahlandırılmış, desteklenen isyancılar vahşet ve etnik temizlik yapmıştır. İsyancılar “*demokrasi yanlısı*” gösterilerek, ülke nüfusunun % 15’inden az bir kısmının neden olduğu olaylar halk ayaklanması olarak sunulmuş, isyancıların masum sivilleri öldürmesine göz yumulmuştur. Böylece, hem Batının bankacılık sistemine tehdit oluşturan rejim yıkılmış, hem de Batılı petrol firmalarının Afrika’nın petrol bakımından en zengin ülkesinin kaynaklarını yağmalanmasının yolu açılmıştır.⁴¹

Suriye Çıkmazı:

Irak ve Libya’nın işgalinde kullanılan kamuoyunu yönlendirme yöntemleri Suriye için de kullanıldı. Suriye’de Beşar Esat’ın istifası ve Baas Partisi’nin iktidarı bırakması için Mart 2011’de başlayan gösteriler, Nisan 2011’de ordunun gösterilere müdahale etmesi ile silahlı isyana dönüştü. Esat rejimi Rusya Federasyonu ve İran İslam Cumhuriyeti’nden destek alırken, isyancılar, ABD, Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar tarafından desteklendi.⁴² Suriye’de ABD’nin desteklediği isyancılar yenilmeye başlayınca başka bir planın uygulamasına geçildi.

Ancak Libya örneğinden sonra BM’e sunulan bilgiler ile Suriye’ye müdahale mümkün olamadı. Çünkü Afganistan, Irak ve Libya müdahaleleri sonrasında yanlış bilgilendirme yapıldığı ortaya çıkmıştı. Ayrıca, Suriye’ye yapılacak bir saldırının İran’ı da çatışmanın içine çekmesi ihtimal dâhilinde görülüyordu. Suriye, Libya ve Irak’tan daha gelişmiş silah sistemlerine sahipti ve meşru müdafaa için bu sistemleri ABD unsurlarına ve birkaç kez Suriye’yi havadan bombalamış olan İsrail’e karşı kullanabilirdi.

Suriye planı çok önceden hazırlanmıştı. ABD özel kuvvetlerinden eğitilmiş yüzlerce asker 17 Ağustos 2013’te Suriye’ye girdiğinde planın uygulanması için düğmeye basıldı. İsyancılar iki yıl ve muhtemelen daha uzun süre ABD’nin silah, eğitim ve para desteğini almışlardı. Kuşkusuz İslamcı aşırı uçlardan oluşan milisler Esat yönetimine muhalif en güçlü unsurlar olarak Esat düştüğünde yerine geçmeyi planlamışlardı.

İsyancılar ile Suriye güçleri arasında dengeyi sağlamak üzere aynı Libya’da olduğu gibi büyük bir hava bombardımanı yapılmasına ihtiyaç duyuldu. Yönetime karşı olanlar Esat rejimini cezalandırmak üzere birkaç bombanın yeterli olmayacağını elbette biliyorlardı.

⁴¹ Marshall, A.,G., (2011, 26 Ağustos), Lies, War, and Empire: NATO’s “Humanitarian Imperialism” in Libya, *Andrew Gavin Marshall*, erişim: Mart 2015, <http://andrewgavinmarshall.com/2011/08/26/lies-war-and-empire-nato%E2%80%99s-%E2%80%9Chumanitarian-imperialism%E2%80%9D-in-libya/>

⁴² Hersh, S.M., (2014, 17 Nisan), The Red Line and The Rat Line, *London Review of Books*, erişim: Mart 2015, <http://www.lrb.co.uk/v36/n08/seymour-m-hersh/the-red-line-and-the-rat-line>

ABD'ye harekât yapması için yeşil ışık yakılması durumunda zamanla bombardımanın dozunun artırılması planlanmıştı.⁴³ Ancak bunun için sağlam bir gerekçe yaratılmalıydı.

21 Ağustos 2013 günü Şam'ın doğu banliyölerinden Ghouta'da 1429 sivilin ölümüne neden olan kimyasal bir saldırı gerçekleştirildi. Obama yönetimi Suriye devlet başkanı Beşar Esat'ı gerçekleştirilen bu kimyasal saldırıdan sorumlu tuttu, Suriye'deki bazı hedeflere karşı askeri harekât yapılarak vurulacağını açıkladı.

Suriye'de hükümete karşı sahte kimyasal silah saldırısı hazırlıkları bir yıldan fazla bir süre önce sözde Kitle İmha Silahlarını (KİS) yok etmek üzere Pentagon'un bölgeye gönderdiği küçük özel kuvvet birlikleri eliyle başladı.⁴⁴ ABD'nin Suriye'ye göndermiş olduğu KİS uzmanı özel kuvvetler personeli sahneye konulan senaryonun önemli aktörleriydi. ABD, NATO ve İsrail'de askeri uzmanların yıllardır Suriye'ye karşı insanı müdahale planı üzerinde çalıştığı yönündeki bilgiler basında yer aldı.⁴⁵

Fransız Le Figaro gazetesi de Esat rejimine karşı CIA tarafından eğitilmiş iki birliğin İsrail ve Ürdün özel kuvvetlerinin yardımıyla, 17 ve 19 Ağustos 2013 tarihlerinde Ürdün üzerinden geçerek Suriye'de saldırılar düzenlediğini yazdı. Harekât başarısız olunca Şam'daki kimyasal saldırı alternatif plan olarak devreye sokuldu.⁴⁶

Washington tarafından Ghouta'da gerçekleştirilen kimyasal saldırıya ilişkin yeni bir suçüstü delili olarak Suriye Silahlı Kuvvetleri'ne ait 8200 numaralı birliğin kestirilen muhaberesi sunuldu, kamuoyuna Suriye'nin suçlu olduğunun kanıtlandığı söylendi.⁴⁷

ABD Dışişleri Bakanı John Kerry 2 Eylül 2013'te saldırılarla Esat yönetiminin ilişkisi olduğu konusunda şüphe duyulmadığını söylemişti,⁴⁸ ama bir süre sonra Obama yönetiminin kestirme raporunun içeriğini değiştirdiği ortaya çıktı. Orijinal muhabere kestirme raporunda,

⁴³ Cooke, S., (2013, 30 Ağustos), The Lie of "Limited" War Against Syria, *Workers Action*, erişim: Mart 2015, <http://workerscompass.org/the-lie-of-limited-war-against-syria/>

⁴⁴ Cloud, D.S. ve Bengali, S., (2012, 22 Ağustos), U.S. has plans in place to secure Syria chemical arms, *Los Angeles Times*, erişim: Mart 2015, <http://articles.latimes.com/2012/aug/22/world/la-fg-us-syria-20120823>

⁴⁵ Chossudovsky, M., (2013, 8 Eylül), US War on Syria Prelude to a World War III Scenario? Prof. Michel Chossudovsky, *Global Research*, erişim: Mart 2015, <http://www.globalresearch.ca/us-war-on-syria-prelude-to-a-world-war-iii-scenario-professor-michel-chossudovsky/5348833>

⁴⁶ Laserre, I., (2013, 22 Ağustos), Syrie : l'opération anti-Assad a commencé, *Le Figaro*, erişim: Mart 2015, <http://www.lefigaro.fr/international/2013/08/22/01003-20130822ARTFIG00438-syrie-l-operation-anti-assad-a-commence.php>

⁴⁷ Raimondo, J., (2013, 6 Eylül), Kerry & Co are amateurs: the neocons were much better at making stuff up, *Anti War*, erişim: Aralık 2015, <http://original.antiwar.com/justin/2013/09/05/the-lies-behind-this-war/>

⁴⁸ *High-Level U.S. Intelligence Officers: Syrian Government Didn't Launch Chemical Weapons*, (2013, 7 Eylül), Washington Blog, erişim: Mart 2015, <http://www.washingtonsblog.com/2013/09/high-level-u-s-intelligence-officers-syrian-government-didnt-launch-chemical-weapons.html>

8200 numaralı birlik ve 4 üncü Zırhlı Tümenin 155 inci Tugayı'na bağlı roket birliklerinin komutanı Binbaşı ile Genelkurmay arasında geçen görüşme söylenenlerin tam tersini işaret ediyordu.

Suriye Genelkurmayı'nın Binbaşıya kimyasal silah saldırısından sorumlu olup olmadıklarını sorduğu, görüşmenin tonundan Genelkurmay'ın 155 inci Tugay'ın talimatlar aleyhine kimyasal silahları kullandığı düşüncesiyle, panik bir halde ve sağduyusunu kaybetmiş durumda olduğu, Binbaşının füze saldırısı iddiasına şiddetle karşı çıktığı ve Genelkurmay'a gelip tüm füzelerin tam olduğunu yerinde görmesini talep ettiği anlaşıldı. Raporun sonundaki nota göre Suriyeli subay karargâha çağırılmış ve üç gün boyunca sorgulanmasının ardından birliğine geri gönderilmiş ve birlikte mevcut silahların tamamı sayılmıştı.⁴⁹

27 Eylül 2013'de Suriye'deki kimyasal silahların imha edilmesi için BMGK Kararı 2118 oy birliği ile kabul edildi. Rusya Federasyonu'nun diplomatik çabaları ve Suriye Devlet Başkanı Beşar Esat'ın işbirliğine hazır tutumu sayesinde Suriye'ye direkt askeri müdahale askıya alındı.

BMGK Kararı 2118 ile: kimyasal silah kullanımının nerede olursa olsun uluslararası barış ve güvenliğe tehdit oluşturduğunu belirtildi, Suriye Arap Cumhuriyeti toprakları içerisinde herhangi bir kimyasal silah kullanımını, özellikle 21 Ağustos 2013'te gerçekleştirilen kimyasal saldırıyı, şiddetle kınayarak, Suriye'nin ve herhangi bir tarafın kimyasal silahları kullanmaması, geliştirmemesi, üretmemesi, depolamaması, edinmemesi, bulundurmaması ve transfer etmemesi gerektiğinin altını çizdi.⁵⁰

Neticede, Esat rejiminin 21 Ağustos 2013'te kimyasal silah kullandığına dair hiçbir delil sunulamadı. BM denetçileri kimyasal silah kullanıldığını teyit etmelerine rağmen bu korkunç saldırıyı kimin yaptığını tespit etmenin görevleri dâhilinde olmadığını belirttiler. Batılı uzmanlar roketin izlediği yolun Beşar Esat'ı işaret ettiğini söylemekle birlikte devlete ait kuvvetlerin dışındaki unsurların mobil silah kullanma ihtimaline hep uzak durdular.⁵¹

⁴⁹ Raimondo, J., (2013, 6 Eylül), Kerry & Co are amateurs: the neocons were much better at making stuff up, *Anti War*, erişim: Aralık 2015, <http://original.antiwar.com/justin/2013/09/05/the-lies-behind-this-war/>

⁵⁰ Resolution 2118 (2013), *United Nations Security Council*, erişim: Mart 2015, [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2118\(2013\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2118(2013))

⁵¹ Spahpour-Ulrich, S.,(2013, 28 Eylül), UNSC Resolution 2118 on Syria: In Response to False Flag Chemical Weapons Attack. US Backed Terrorists "Get Away with Mass Killing", *Global Research*, erişim: Mart 2015, <http://www.globalresearch.ca/unsc-resolution-2118-on-syria-in-response-to-false-flag-chemical-weapons-attack-us-backed-terrorists-get-away-with-mass-killing/5351979>

Rus istihbaratına göre, Ghouta'da 21 Ağustos 2013'te kullanılan roket fırlatma sisteminin el yapımıydı ve Suriye ordusunda kullanılan donanım benzememekteydi ve sarin gazı daha önce Khan al Assal'da benzer şekilde kullanılmıştı.⁵²

Kimyasal saldırının ardından Suriye'de inceleme yapan BM gözlemcilerinin buldukları delilleri paylaşmaması Birleşmiş Milletlere ve Güvenlik Konseyinin oluşturduğu mekanizmalara olan güvenin sarsılmasına neden oldu. Birleşmiş Milletlerle birlikte ABD'nin de bulgularını kamuoyuyla paylaşması bekleniyordu.⁵³

Bu arada, ABD Beyaz Saray Özel Kalem Müdürü Dennis McDonough Eylül 2013 başında inanılmaz bir kabulde bulundu, "*Şam'ın doğusunda gerçekleştirilen kimyasal saldırının Suriye tarafından gerçekleştirildiği konusundaki görüşlerinin çürütülemez delillerden ziyade ortak akla dayandığını*" söyledi⁵⁴ ama sonra Almanya Federal Haber Alma Servisi (BND)'nin de Beşar Esat'ın saldırı emri vermediğini değerlendirdiği basına yansıdı.⁵⁵

ABD Dışişleri Bakanı John Kerry isyancıların kimyasal silahları kullanmayacak kadar ılımlı olduğunu ve sadece % 15-20'sinin El Kaide üyesi olduğunu söylediğinde, Rusya Federasyonu devlet başkanı Vladimir Putin, "*yalan söylüyor ve yalan söylediğini biliyor*" sözleriyle tepki gösterdi.⁵⁶

Obama yönetimi isyancıların sarin gazı veya diğer herhangi bir kimyasal ajana erişemediğini ellerinde sarin gazı bulunmadığını açıklamış olsa da terörist gruplar bir zamanlar Suriye ordusunun kontrolünde bulunan depoların bulunduğu bölgeleri ele geçirmişlerdi.

⁵² Raimondo, J., (2013, 6 Eylül), Kerry & Co are amateurs: the neocons were much better at making stuff up, *Anti War*, erişim: Aralık 2015, <http://original.antiwar.com/justin/2013/09/05/the-lies-behind-this-war/>

⁵³ Blix, H., (2013, 11 Eylül), US Government Disrespects United Nations, *Global Research*, erişim: Mart 2015, <http://www.globalresearch.ca/hans-blix-us-government-disrespects-united-nations/5349332>

⁵⁴ Cartalucci, T., (2013, 9 Eylül), White House Chief of Staff: There is no Evidence Syrian Government Carried Out Chemical Attacks, *Global Research*, erişim: Mart 2015, <http://www.globalresearch.ca/white-house-chief-of-staff-there-is-no-evidence-syrian-government-carried-out-attacks/5348907>

⁵⁵ *Washington Now Admits No Imminent Threat from Syria, No Clear Evidence Assad Ordered Chemical Weapons Attack*, (2013, 9 Eylül), Washington Blog, <http://www.globalresearch.ca/washington-now-admits-no-imminent-threat-from-syria-no-clear-evidence-assad-ordered-chemical-weapons-attack/5348914>

⁵⁶ Korsunskaya, D., (2013, 4 Eylül), Putin presses US Congress over Syria, says Kerry lied, *Reuters*, erişim: Mart 2015, <http://www.reuters.com/article/2013/09/04/us-syria-crisis-russia-congress-idUSBRE9830N620130904>

Patlamada Esat'a bağı Suriyeli askerlerin de ölmüş olması ve Suriye devletinin olayın uluslararası bir heyet tarafından soruşturulması için acil talepte bulunması, Esat kuvvetlerinin saldırının arkasında olmadığı iddiasını güçlendirdi.⁵⁷

Obama Suriye yönetiminin son kimyasal saldırıdan sorumlu olduğuna ilişkin “*sıfır delil*” sunmuşken, BM müfettişi Carla Del Ponte⁵⁸ kimyasal silah saldırısından ABD destekli isyancıların sorumlu olduğunu, Birleşmiş Milletler denetçilerinin elinde saldırının isyancılar tarafından gerçekleştirildiğini gösteren deliller bulunduğunu açıkladı.

Ayrıca İran'ın kimyasal saldırı gerçekleştirilmeden bir yıl önce isyancıların elinde kimyasal silah bulunduğu yönünde Washington yönetimini uyardığı ortaya çıktı. Türkiye'de isyancılar sinir gazı sarin ile yakalanmışlardı. ABD silahlı kuvvetleri istihbaratı da isyancıların kimyasal silahlara sahip olduklarını tespit etmişti. Rus istihbaratı kimyasal silahın kullanılmasından isyancıların sorumlu olduğunu gösteren ellerinde deliller bulunduğunu açıklamıştı.⁵⁹

Tüm bu veriler bir araya getirildiğinde ortaya çıkan resim, ABD özel kuvvet birliklerinin desteklediği isyancıların Beşar Esat'ı kendi halkını öldürmekle suçlamak üzere sahte bir saldırı tezgâhladığını gösteriyor.⁶⁰

Medya'ya gelince; medyanın geçmişte Irak ve Libya'da kullandığı kamuoyunu yönlendirme yöntemlerini Suriye için de devreye soktuğu görülmektedir. Haber kaynağının güvenilirliğinin sorgulanması ve çatışan iki tarafın da görüşlerine yer verilmesi gerekirken, medya habercilikten çok propagandaya yönelmişti. Suriye'de 25 Mayıs 2012'de gerçekleşen Hula katliamının ardından yayınlanan haberler, Suriye'de bir dış müdahale ve rejim değişikliği için medyanın kamuoyunu yönlendirmek üzere hangi yöntemlere başvurduğunu gösterdi. BBC, Suriye'de Hula katliamıyla ilgili muhaliflerin yolladığı bir fotoğrafı kullanınca, fotoğrafın 2003 yılında Irak'ta gerçekleşen bir katliama ait olduğu ortaya çıktı.⁶¹

⁵⁷ Raimondo, J., (2013, 6 Eylül), Kerry & Co are amateurs: the neocons were much better at making stuff up, *Anti War*, erişim: Aralık 2015, <http://original.antiwar.com/justin/2013/09/05/the-lies-behind-this-war/>

⁵⁸ Eski Birleşmiş Milletler Ceza Hukuku Mahkemeleri Başsavcısı

⁵⁹ Spahpour-Ulrich, S.,(2013, 28 Eylül), UNSC Resolution 2118 on Syria: In Response to False Flag Chemical Weapons Attack. US Backed Terrorists “Get Away with Mass Killing”, *Global Research*, erişim: Mart 2015, <http://www.globalresearch.ca/unsc-resolution-2118-on-syria-in-response-to-false-flag-chemical-weapons-attack-us-backed-terrorists-get-away-with-mass-killing/5351979>

⁶⁰ Chossudovsky, M., (2013, 2 Eylül), US and Allied Warships off the Syrian Coastline: Naval Deployment Was Decided “Before” the August 21 Chemical Weapons Attack, *Global Research*, erişim: Mart 2015, <http://www.globalresearch.ca/massive-naval-deployment-us-and-allied-warships-deployed-to-syrian-coastline-before-the-august-21-chemical-weapons-attack/5347766>

⁶¹ Mehrpouya, A., (Çev: Erem, O.), (2012, 9 Mayıs), Medyanın Suriye'de Yalanları, *OdaTv*, erişim: Mart 2015, http://www.odatv.com/mob_n.php?n=medyanin-suriyedeki-yanlari-0905121200

Suriye'deki katliamı devlet güçlerinin yaptığını iddia edenlerin sunabildiği tek kanıt, ölümlerin bir bölümünün uzaktan top atışı ile gerçekleştiğini gösteren Youtube videolarıydı.⁶² Yayınlanan videolarda aynı kişinin bir iki günlük arayla hem ölmek üzere olan bir muhalif, hem de Esat zulmünü anlatan bir muhabir olarak kameraların karşısına geçtiği görülüyordu.⁶³ Bazı BM yetkililerinin de atıfta bulunduğu ve kaynağı doğrulanamayan bu görsellerin gerçekten kanıt olarak değerlendirilmesi mümkün değilken, muhaliflerin her dediği sorgulanmadan peşinen doğru kabul edilmişti.⁶⁴

Sonuç olarak, Soğuk Savaş'ın sona ermesi ile savaş makinasının önündeki engeller kalkınca,⁶⁵ tek süper güç ABD'nin "*Yeni Dünya Düzenini*" yaratmak için başlattığı "*Terörizmle Küresel Savaş*"ın -- *terör üretip, ihraç ederek* -- masum insanları hedef alan küresel bir savaşa dönüştüğü, yalanlar üzerine kurulmuş bu kirli savaşların pazarlanmasında medyanın aktif rol aldığı görülmektedir.

Ülke ve bölgelerin barışçıl konumlarını her yıl ölçen Avustralya merkezli Ekonomi ve Barış Enstitüsü'nün bu yıl yayınlanan raporunda son sekiz yılda barışın tedricen azaldığı, uluslararası çatışmaların düşme eğilimi gösterirken iç çatışmalarda artış kaydedildiği tespit edilmiştir. Enstitünün 2014 yılı "*Küresel Barış Endeksi*" sıralamasında ABD 162 ülke arasında 101 inci sırada (*Türkiye 128*) yer almaktadır.⁶⁶

ABD'nin iç ve dış politik uygulamalarının dayandığı en üst doküman olarak görülen Ulusal Güvenlik Stratejisi-2015 (*National Security Strategy-2015*)'nde; "*kurallara dayalı uluslararası düzenin kuvvetli ve sürdürülebilir liderliğine sahip olmak ABD için stratejik bir zorunluluk olarak görülmekte, yeni dünya düzeninde bütün oluşumların esas belirleyicisinin, yönlendiricisi ve liderinin ABD olacağı*" belirtilmektedir.⁶⁷ Yeni bir süper güç ortaya çıkana kadar askeri, teknolojik ve ekonomik olarak tartışmasız tek güç olan ABD'nin dünya düzeninin belirleyicisi olarak kalmaya devam edeceği anlaşılmaktadır.

⁶² *Medya Suriye'de kamuoyunu nasıl yönlendiriyor?*, (2012, 29 Mayıs), Sol Portal, erişim: Mart 2015, <http://haber.sol.org.tr/medya/medya-suriyede-kamuoyunu-nasil-yonlendiriyor-haberi-55323>

⁶³ *Bunlar muhalif değil artist mübarek*, (2013, 14 Şubat), OdaTv, erişim: Mart 2015, <http://www.odatv.com/n.php?n=bunlar-muhelif-degil-artist-mubarek-1402131200>

⁶⁴ *Medya Suriye'de kamuoyunu nasıl yönlendiriyor?*, (2012, 29 Mayıs), Sol Portal, erişim: Mart 2015, <http://haber.sol.org.tr/medya/medya-suriyede-kamuoyunu-nasil-yonlendiriyor-haberi-55323>

⁶⁵ Berlin Duvarının yıkılması Soğuk Savaşın sonunun geldiğini müjdelemiş, ABD'nin küresel savunma harcamalarındaki payı bir yıl sonra % 34'lerden % 42'lere çıkmıştır.

⁶⁶ *Global Peace Index 2014*, Institute for Economics and Peace, erişim: Nisan 2015, <http://www.visionofhumanity.org/sites/default/files/2014%20Global%20Peace%20Index%20REPORT.pdf>

⁶⁷ Dilek, C. A., (2015, 22 Şubat), *ABD'nin Yeni Ulusal Güvenlik Stratejisinin Şifreleri ve Stratejide Türkiye'nin Yeri*, 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü, erişim: Nisan 2015, <http://www.21yyte.org/tr/arastirma/abd/2015/02/22/8072/abdnin-yeni-ulusal-guvenlik-stratejisinin-sifreleri-ve-stratejide-turkiyenin-yeri>

Gelinen nokta ve genel gidişata bakılınca, Birleşmiş Milletler Merkezi'nde bulunan, savaşlardaki insani kıyımı anısına dünyanın her yerinden çocukların bağışladıkları metal paralardan üretilmiş olan, "*Barış Çanı*" bu yıl da 21 Eylül'de çalınacak, ancak mutlak ve gerçek barış "*evrensel akılcı hukuk*" egemen olana kadar bir hayal olarak kalacak gibi görünmektedir.